

CONTROL de les PRINCIPALS MALALTIES de la POMERA i la PERERA

Els fruiters de llavor es veuen afectats per diverses malalties criptogàmiques, en graus diferents segons la sensibilitat de cada varietat i les particularitats climatològiques de cada campanya. Entre elles, encara que localment es puguin desenvolupar també afectacions de **Septòria, Rovell, Xancres i altres**, les més importants i freqüents són:

- En pomera: **MOTEJAT** (*Venturia inaequalis*) i **CENDROSA** (*Podosphaera leucotricha*).
- En perera: **MOTEJAT** (*Venturia pirina*) i **ESTEMFILIUM** (*Stemphylium vesicarium*).

EL MOTEJAT:

Com és conegut, el **MOTEJAT** està produït, en el cas de la poma i la pera, per fongs semblants, però diferents, de manera que cada espècie es veu afectada pel seu paràsit específic i no hi pot haver contaminacions entre l'una i l'altra.

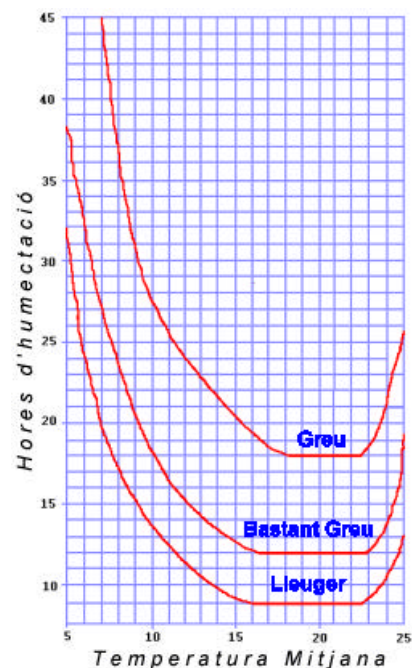
També interessa recordar que, entre les **pereres**, les varietats sensibles són escasses, en les nostres condicions: *Blanquilla, Ercolini, Castell, Magallón*, i poques més.

En canvi, entre les **pomes**, no ens atreviríem a assenyalar-les tan clarament, les que són més o menys sensibles. Efectivament, en els darrers anys hem pogut comprovar com grups de varietats considerades més resistents, com *Golden* o *Gala*, també n'han resultat força afectades. Recentment hem llegit en revistes especialitzades d'altres països, com França o Itàlia, que les *Gales* han resultat molt afectades i ja les consideren en el grup de les altament susceptibles. Per tant, **haurem de fer actuacions preventives acurades en totes les varietats de pomera.**

Els arbres poden ésser afectats des de l'estadi vegetatiu C3 (borró verd).

El **Motejat** es conserva d'un any per l'altre en les fulles afectades que queden en el terreny (i en la perera, a més a més, en petits xancres que es formen en les brindilles); una primera mesura profilàctica que es pot emprar, és conseqüentment la **destrucció de les fulles motades abans de que es desprenguin.**

Una bona ajuda per a determinar els moments de més risc de contaminació, consisteix en aplicar el **Diagrama de Mills**, que reproduïm, i que relaciona les hores d'humectació amb la temperatura, per a establir si la probabilitat de noves infeccions és lleugera o molt probable.

LA CENDROSA:

Com ja indicàvem al començament, les **pereres resulten rarament afectades per l'Oïdi o Cendrosa.**

I, entre les varietats de **pomera**, els grups de vermelles (*STARKING*, *TOP RED*, *EARLY RED ONE*, *RED CHIEF*, etc.), tampoc no en tenen problema. En canvi, el grup de les *GALA*, les *GOLDEN*, i altres com *GRANNY SMITH*, *FUJI*, i *PINK LADY*, en resulten força afectades i **cal fer-hi aplicacions preventives freqüents per a evitar-ne les infeccions secundàries**.

Convé dir aquí que la **Cendrosa** es conserva d'un any per l'altre en forma de miceli en els brots terminals afectats i, per tant, un bon mitjà de control consisteix en **eliminar aquestes puntes encendrades**, ja sigui durant l'esporga o fent repassos manuals durant la primavera.

L'ESTEMFILIMUM (o TACA NEGROSA):

Afecta **només als perers**. És una malaltia greu, que pot ocasionar danys importants en la fruita en el camp, i que segueix evolucionant durant la conservació en cambra frigorífica.

Totes les varietats en poden resultar afectades, però ho són especialment les de recol·lecció més tardana: *CONFERÈNCIA*, *ALEXANDRINA*, *DECANA*, i altres. És especialment perillosa en anys de pluviometries importants durant la primavera o en parcel·les que es reguen per aspersió.

També hi ha proliferació d'**Stemphylium**, a vegades associat a *Alternaria*, en les zones calcines de les peres afectades per les picades de la **FIL-LOXERA**.

A diferència del **MOTEJAT**, no està clar del tot un model de relació entre hores d'humectació i temperatura que permeti definir clarament el risc de noves infeccions. Sí que es coneix que les fulles i els fruits són sensibles a la malaltia des del moment de la caiguda dels pètals, i que no es pot considerar que obtenim un control suficient si no s'aconsegueixen fruits sense taques i fulles amb absència de símptomes o amb clapes negroses sense estendre's cap a la vora del limbe.

PROGRAMES DE CONTROL en POME-RES:

Els factors en que es fonamenta l'adequat control de les malalties descrites són els següents:

1. Començar les aplicacions preventives des dels estadis pre-florals.
2. Mantenir-les amb la freqüència suficient, que s'haurà de decidir en funció de l'historial sanitari de cada parcel·la, de la sensibilitat varietal i de les condicions climatològiques que es vagin donant.
3. En qualsevol cas, no es pot relaxar la prevenció i el control fins a finals de maig com a mínim.
4. Combinar i alternar (i, a vegades, barrejar) fungicides de diferents famílies químiques, per a assegurar formes d'activitat diferent i complementària. Per exemple:
 - **Triazols sistèmics (CADDY, CIDOREL, CASTELAN)** contra **Mota** i **Cendrosa**.
 - **Estrobilurines (STROBY)** contra **Mota** i **Cendrosa**.
 - **Penetrants-curatius de Mota (DELAN, FUNGITAN, MELPREX)**, tenint en compte que són, potencialment, inductors de russeting si s'usen en les primeres 5-6 setmanes després de la floració.
 - **Específics de Cendrosa (NIMROD, KUMULUS)**.
 - **Protectors i preventius de Motejat (MERPAN, ORTHOCIDE, TIURAM, THIRAM GD, DIZIRAM, ...)**.

PROGRAMES DE CONTROL en PERERES:

Són vàlides, pel control del **Motejat**, les mateixes consideracions que en la pomera pel que respecta a èpoques, freqüències i productes.

Quant al control d'**Estemfilium**, aquest es concreta a l'ús de:

- **Protectors-preventius (DIZIRAM, THIRAM GD, TIURAM)**, que ja hem dit que ho són també del Motejat.
- **Estrobilurines (STROBY)** amb actuació eficaç i erradicant, tan bona com en el Motejat.
- **Carboximida (DRIZA)** amb activitat erradicant.